

Naše DELO

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA PTUJ

Leto II. — Štev. 4

Izhaja štirinajstdnevno

Ptuj, 24. februarja 1949

Mesečna naročnina din 6.—

Cena din 3.—

Fronta združuje večino ljudskih množic na skupni programski osnovi

Volitve v organe Osvobodilne fronte

Izvršitev sklepa Izvršnega odbora OF Slovenije o volitvah v vse organe Osvobodilne fronte v marcu 1949 zahteva od članov osnovnih frontnih organizacij izvedbo volitev na krajevnih, mestnih področjih in okrajnem frontnem področju.

Na vaseh, v mestih in na področju celotnega ptujskega okraja vodena razredna borba je doslej izločila iz frontnega vodstva ljudi, ki so na vsakem koraku praktično in teoretično kazali svojo nespravljivost z načeli Fronte, nespravljivost z disciplino napram vodilnim direktivam Partije ter nespravljivost v sožitju z delavci, malimi in srednjimi kmeti ter delovnimi inteligenti.

Brez ljubezni do ljudstva in njegovega ustvarjanja, brez borbenosti in revolucionarne marksistično-leninistične teorije ni mogel noben frontni funkcionar po prejšnjih volitvah imeti vodilnih ali organizacijskih uspehov. Kot pri vsaki stvari, je šel razvoj tudi pri njih neusmiljeno preko neodpornih, neodločnih in neiskrenih slabitev.

Člani Fronte smo dali s prejšnjo izvolitvijo svojim sočlanom mesta v vodstvu osnovnih organizacij OF in ustvarili možnost za preizkušnjo njihove naklonjenosti ljudstvu in sposobnosti za vodstvo frontnih članov do ciljev, ki smo si jih postavili z OF. Nekateri našemu naprednemu delu nenaklonjeni funkcionarji so morali prej ali slej ostati osamljeni.

Z novimi volitvami si bomo izbrali novi sekretariat in delegate v okrajno konferenco OF. Razvojne in vodilne izkušnje, uspehi, napake in nepravilnosti bodo novo izvoljenim funkcionarjem koristile pri praktičnem delu in teoretičnem izpopolnjevanju.

Ob volitvah se bosta zrcalila zavest in ponos naših članov, funkcionarjev in kandidatov, naša razredna opredeljenost in volja za praktično izvajanje frontnih nalog. Volitve bodo zadoščenje tistim našim članom, ki so doslej nepopustljivo vztrajali v frontnih vrstah, razbijali predsodke in zaostalost navnih ljudi ter dokazovali pravilnost frontnega dela.

Nezainteresiranost za volitve, za kandidate, za svoje mesto v volivnem imeniku in ravnodušnost, če so volitve zaključene dopoldne ali popoldne, so slabosti, ki niso slučajne pri tistih članih Fronte, ki capljajo za razvojem, ki so povsod zadnji, kjer gre za napredek, kjer gre za dvig človeka in podreditev vseh življenjskih ustvaritev za izboljšanje življenja delovnih ljudi.

Pri volitvah v marcu bomo frontni člani iz vrst delavcev, malih in srednjih kmetov spoznali, kateri del velikih kmetov je spravljiv z našimi napori in uspehi. Videli bomo, koliko svoje moči in borbenosti bomo rabili za prikazovanje poti v OF neodločnim ljudem in koliko moči za razbijanje odpornosti naših sovražnikov. Na predvolivnih sestankih bomo združevali v vrste Osvobodilne fronte vse tiste ljudi, ki so obračunali z izkoriščanjem, samopoljo, nedisciplino in sovraštvom napram soljudem naših vasi in mest v

državi in izven naših meja. Z volitvami samimi pa bomo obenem dokazali, da se naše vasi in mesta razvijajo v duhu napredka brez ozira na poedince, ki sanjajo o časih, ko na svetu ni bilo pravice, temveč samo gospoda in siromaki.

Vrste članov OF bodo novo izvoljeni funkcionarji utrdili z zna-

nostjo marksizma-leninizma, kar bo naše najmočnejše orožje v borbi proti zaostalosti. V tej borbi bodo frontne organizacije velika pomoč Partiji, da bodo v okviru petletnega plana ustvarjeni taki življenjski pogoji, kot si jih želi naše ljudstvo in kot jih je v svojih govorih označil tov. Tito.

Pripravljajmo se na frontne volitve

Ptuj, febr. 1949. Predsedniki in sekretarji vaških odborov Osvobodilne fronte ptujskega okraja smo se zbrali 17. februarja t. l. na predvolivni konferenci v Ptuj. Bilo nas je nad 200. Član OK KPS tov. Maver Ivan in okrajni sekretar OF tov. Berginc Peter sta nam obrazložila potrebo in politični pomen novih volitev v osnovnih frontnih organizacijah kakor tudi tehnične in organizacijske priprave za izvedbo volitev, kar bomo na predvolivnih sestankih raztolmačili članom OF v naših vaseh.

Da bomo volitve čimboljše izvedli, smo sprejeli predlog Okrajnega odbora OF v Ptuj za tekmovanje med posameznimi vaškimi odbori v sledečem:

1. Kateri odbor OF bo sprejel več novih članov v Osvobodilno fronto;
2. Kateri odbor OF bo na masovnih predvolivnih sestankih izključil iz OF vse špekulante in saboterje pri graditvi socializma;

3. Kateri odbor OF bo ustanovil najboljši Frontni kotiček po navodilih OOOF izpred 1 meseca;

4. Kateri odbor OF bo v času pred volitvami ustanovil študijski krožek za člane OF;

5. Kateri odbor OF bo naredil in sprejel na masovnem sestanku najboljši letni plan dela OF organizacije dolničnega kraja;

6. Kateri odbor OF bo izvolil grupo ljudske inspekcije in v to grupo izvolil 3 najboljše člane OF;

7. Kateri odbor OF bo ustanovil svojo vaško frontovsko brigado za razne lokalne akcije.

Za najboljše izvedene tekmovalne točke bo Okrajni odbor OF razdelil 5 odborom nagrade, za kar je pripravil radioaparati, 2 knjižnici in 2 letoletni naročnini za časopise in revije.

Z izvedbo volitev se bomo potrdili in s tem utrdili frontno zavest in povezanost med člani v naših vaseh.

Konferenca Okrajnega odbora AFŽ v Ptuj

Spuhlja, febr. 1949. V začetku februarja t. l. smo se odbornice AFŽ sestale v Ptuj na okrajni konferenci, na kateri smo se temeljito pripravile na »8. marec«, praznik žena na vsem svetu. Sekretarka Glavnega odbora AFŽ Slovenije, tov. Zupančič Mima nam je nazorno obrazložila revolucionaren pomen in obseg tega praznika za žene socialističnih in žene kapitalističnih držav. Ta praznik ne bo za žene v svetu običajen praznik, temveč praznik manifestacije odločnosti in borbenosti žen, izražen s tekmovalnimi obvezami. Dala nam je direktive, kako naj sestavimo tekmovalni plan.

Na vseh poljih se vrši borba proti zaostalosti naših ljudi, zato tudi žene ne smemo zaostajati. Na frontnih, strokovnih in izobraževalnih tečajih ter krožkih moramo biti žene v čimvečjem številu. Za izobraževanje se poslužujemo »Kmečke žene«. Na proslavah in tekmovanjih ne gre brez sodelovanja naših žen. Žene se točno zavedamo vseh težav in jih tudi lahko s planskim delom odpravljamo. Naša pomoč je potrebna pri setvi, zbiranju semen, pri ustanavljanju Kmetijsko obdelovalnih združenj. S svojim opazovanjem in izkušnjami lahko mnogo pomagamo sočlanicam materam in njihovim otrokom. V vrstah naših deklet vidimo žene mnogo sposobnih in

dobrosrčnih hčerk, ki bi znale voditi in vzgajati otroke žen-delavk, ki posvečajo svoje življenje produktivnemu delu. Vse to so samo potrebe našega vsakdanjega življenja, ki jih vedno znova izpolnjujemo. S temi nalogami mirno stopamo pred vsako ženo in smo srečne, ko med njimi najdemo sodelavke in pomočnice pri zmogljivih nalogah.

V čast praznika žena se bodo vršili po vseh vaseh množični sestanki, ponekod proslave s programom, odvisno od tamkajšnjega AFŽ odbora. Na sestankih bo prikazano našim ženam stanje odnosov naših žena napram ženam demokratičnih držav po resoluciji Informbroja, o udeležbi delegatkinj AFŽ v Budimpešti v decembru 1948. Za 8. marec se bodo prodajale posebne znamkice v vrednosti 2 din. Na ta praznik moramo dokazati svojo povezanost z ženami, ki so v minulno vojno močno prizadete vsled izgub svojih otrok in moč, z ženami, ki se danes nesebično in požrtvovalno zalagajo za pomoč družbenim naporom pri gradnji socializma.

V planu bomo zajele delovni sektor in razdelile delo svojim sočlanicam ter plane predložile Okrajnemu odboru AFŽ v Ptuj, če še tega nismo storile do 20. t. m., kakor je bil dan termin. Po referatih in diskusijah smo si razdelile teren in naloge.

Odbornice AFŽ v Ormožu smo se sestale

Ormož, februarja 1949. Na seji širšega odbora AFŽ v Ormožu v januarju t. l. smo si odbornice razdelile področje frontnega dela, ki odpade na nas ter s tem prevzele obveze, katerih izvršitev bo predstavljala značen prostovoljen doprinos žen v socialistični graditvi.

V nalogah smo se omejile predvsem na povezavo z ostalimi frontnimi organizacijam in organi oblasti, za organizacijo aktiva, za večji hektarski donos, aktiva za kontrolo, aktiva za prostovoljno delo. Za načrt nove stavbe na kolodvoru imamo svoje predloge v zvezi s čakalnico za matere in otroke. Zavezujemo se za otroško igrišče.

Skrb za povezavo s kulturno-prosvetnim svetom smo poverile tov. Darinki Hribarjevi, za socialni fond in RKS tov. Miri Skolber, za povezavo z OF, fizikulturo in pionirskim štabom tov. Katic Masten. Za statističarke smo si izbrale tov. Drago Sonaja, Naročnino za »Našo ženo« in »Kmečko ženo« bo zbirala poročila tov. Horvat Nada. V časopisih

bo zasledovala razpise o sprejemu mladine v razne tečaje tov. Draga Sonaja. Tovarišica Tilčka Debeljakova je prevzela vodstvo aktiva za višji hektarski donos, ki bo imel nalogo spremljati deželsko delo in ga pomagati usmerjati po planu. Aktiv za kontrolo trgovin, kuhinj, internatov in menz bosta vodili tov. Jenisejeva in Arkova. Skupno bomo izvršile priprave za počitniške kolonije. Izbrale bomo tudi aktiv za prostovoljno delo za graditev zadrudnih domov ter za delo v pomoč poštem kmetom. Tovarišica Hribar Darinka je prevzela skrb za vskladitev načrta nove kolodvorske zgradbe s potrebami čakalnice za matere in otroke. Da bo čim preje zgrajeno igrišče za otroke v mestni grabi ali grajskem parku, se bomo morale pobrigati odbornice.

Da bo oživilo delo med ženami okoliških naselij, smo si razdelile sektor, tako da bo vzdrževala povezavo z AFŽ Loperšice in Hum tov. Mara Polak, za Pavlovce in Lešnico tov. Masten Katica s pomočjo tov. Horvat Nade, za

Ljudska mladina Jugoslavije je borbena organizacija

Ptuj, februarja 1949. Okrajna mladinska kmečka konferenca v Ptuj dne 6. februarja t. l. se je odvijala v duhu naloge, da bi prenesli bogate izkušnje delavske mladine iz velikih dosedanjih delovnih akcij pri graditvah cest, železnic, tovam in podjetij ter izkušnje mladinskih delovnih brigad v tovarnah in rudnikih na kmečko mladino. Iz referata sekretarja tov. Furlana Dušana smo slišali in si zapomnili praktične primere teh izkušenj in naših bodočih nalog v počastitev IV. kongresa LMS in pozneje. Ob tej priliki so bili pohvaljeni aktivni LMS iz Obdelovalne zadruge Gorca-Dežno, Polenshaka, Skorbe, Janeževcev, Markovce, aktiv LMS tov. glinice Strnišče, melioracijske šole v Ptuj, II. letne čete v Ptuj in pionirski odred »Franca Osojnika« v Grajeni. Tov. Vesel Gvido, Spendel Avgust in Majcenovič Jože pa so prejeli knjižne nagrade za pomoč mladini pri delu.

Ativ LMS v obdelovalni zadruzi Gorca-Dežno se je med drugim izkazal v tem, da je vključil vso mladino v izobraževalni tečaj, ki ga je sam organiziral. V zadruzi je vključil 7 mladincev, ki so obenem vključeni v mladinsko organizacijo. Vzdržuje reden študij. Pripravlja igre.

Aktiv LMS na Polenshaku je od zadnje okrajne konference LMS vključil v organizacijo 25 novih članov. Na izobraževalni tečaj je pritegnil 53 mladincev. V Kmetijsko zadruzi je vključenih 16 mladincev. Uredil si je mladinsko sobo in kabinet za predvojaško vzgojo. Ima reden študij.

Tudi ostali aktivni so izvršili in presegli večino svojih obvez in sklepov. Da bi izvršili tudi naloge v smislu tokratne konference, so sprejeli sledeče sklepe.

1. Tekom letošnjega leta bomo razširili mladinsko organizacijo na vasi za 1500 novih članov. Zato bomo ustanovili 50 novih aktivov — po vaseh, kjer jih še ni, bi pa po statutu lahko bili — in obnovili 66 aktivov. Posebno pažnjo bomo podelovali siromašni mladini. Noben siromašen mladinec ali mladinka ne sme ostati izven mladinske organizacije, saj je to vendar organizacija, ki se bori za njegove interese.

2. Mladinska organizacija bo buden čuvar pridobitev narodno osvobodilne borbe — ljudske oblasti in naše ljudske demokracije. Zato ne bo nikdar dovolila sovražnikom ljudske oblasti, to je kulakom in protiljudskim duhovnikom, da bi se vrinili v odbore kmetijskih združenj ali KLO-jev ter na ta način skušali še naprej izkoriščati delovno ljudstvo.

3. Da bomo lahko onemogočili delo reakcije moramo pojačati borbo za pravilno ideološko vzgojo mladine. Zato bomo po vseh aktivih LMS ustanovili študijske krožke, zavedajoč se, da se bomo lahko le dobro pripravljeno borili proti škodljivemu vplivu protiljudske duhovščine.

4. Ker je v našem okraju še precej primerov, da kulaki izkoriščajo vinčarja ali malega kmeta, se bo mladinska organizacija proti takim pojavom najstrožje borila. Borila se bo zato, da se v takih primerih, če ni drugače, kulak razlasti, da se njemu pusti samo toliko zemlje kot jo sam potrebuje in kot jo lahko sam obdela, ostala količina zemlje pa da se da v last tistemu, ki jo obdeluje.

5. Zavedajoč se tega, da je malo in razdrobljeno gospodarstvo nerentabilno, bo mladinska organizacija v našem okraju razvila široko agitacijo za vstop v obdelovalno zadruzo nižjega tipa. Pomagala bo naši Partiji pri formiranju čim večjega števila takih združenj in tako neposredno pomagala pri dvigu življenjskega standarda našega delovnega človeka. Pri tem bo budno pazila, da se v vodstvo združenj ne bi vrinili ljudje, ki bi skušali na račun drugega živeti brez dela. Predvsem velja to za aktivce, kjer so take zadruge že formirane, ali pa se bodo tekom letošnjega leta ustanovile. (Desternik, Grajena, Središče, Moškanjci, Trnovska vas, Sv. Marjeta na Drav. polju, Vitomarci itd.)

6. Povsod, kjer že obstojajo zadrudne ekonomije ali kjer še bodo osnovane, bo mladinska organizacija ustanovila de-

lovne čete za pomoč in prostovoljno delo na teh ekonomijah.

7. V obdelovalnih zadruzah bo mladinska organizacija nudila vso pomoč pri kapitalni izgradnji zadruge: s prostovoljnim delom bo pomagala pri gradnji gospodarskih poslopij, stanovanjskih zgradb, obdelavi zemlje itd. Borila se bo za uvedbo vseh agrotehničnih mer, ki so možna, da se hektarski donos dvigne na višjo stopnjo. Borila se bo za uvedbo norm v vseh panogah dela, kjer se le mogoče dajo postaviti. Uvedla bo kontrolne grupe za kontrolo nad čuvanjem orodja, obdelavo zemlje, določanjem norm itd. Ker je v naših obdelovalnih zadruzah pereč problem delovne sile, bo mladinska organizacija razvila široko agitacijo za pritegnitev mladine v obdelovalne zadruge.

8. Čeprav je ravno kmečka mladina do sedaj ogromno doprinesla k izgradnji socializma preko svojih delovnih akcij itd., so še vedno primeri, da mladini ne priznavajo tistih pravic, ki ji pripadajo. Ker je pri nas precej mladine, ki še niso člani kmetijskih združenj, je nujno potrebno, da se čimprej vključi vso mladino, staro nad 18 let, v kmetijske zadruge, da bodo lahko na bližnjih občnih zborih sodelovali kot enakopravni člani. Aktivni naj se temeljito seznanijo s planom zadruge in KLO-ja, zato naj na svoje sestanke povabijo tudi predstavnike kmetijske zadruge in KLO-ja, da jim čim boljše raztolmačijo njihov plan.

9. Preko poletja — v juliju in avgustu — bo OK LMS izvedel v okraju na 12 sektorjih mladinske dneve, kjer bodo aktivni pokazali svoje znanje v dramatik, petju, folklori in fizikulturi. Ti dnevi se bodo vršili po sledečih sektorjih: Središče, Ormož, Gorišnica, Markovci, Juršinci, Desternik, Cirkulane, Vid, Zetale, Majšperk, Hajdina in Strnišče. Aktivni naj takoj pristopijo k pripravam za izvedbo teh prireditev.

10. Izobraževalni tečajji morajo takoj začeti z delom povsod, kjer so bili predvideni. Sekretarijati aktivov naj stopijo v stik z vodstvom šole, kjer naj se dogovorijo o vseh podrobnostih. S pravilno agitacijo je treba dvigniti obisk tečajev na 800 mladine.

11. Kakor lansko leto, bo tudi letos mladinska organizacija z vsemi svojimi silami pomagala pri izgradnji zadrudnih domov in gospodarskih poslopij pri KZ-jih. Zato naj aktivni takoj pristopijo k formiranju čet za delo na zadrudnih domovih. Čete naj si takoj izvolijo svoje štabe in naj takoj začne s kopanjem gline, sekanjem lesa, pripravo materiala itd.

12. Ker je letos ogromna potreba po delovni sili v naši industriji, je ravno mladinska organizacija poklicana, da pošlje svoje člane tja, kjer so najbolj potrebni za izgradnjo socializma — v industrijo. Zato bomo že v februarju mesecu poslali 15 mladincev v tovarno Jesenice, 10 v železarno Guštanj, 10 v Litostroj, 15 v Tezno pri Mariboru; v marcu bomo poslali v železarno Store 5 mladincev, v železarno Guštanj 10, v tovarno Iskra v Kranju 5, v Splošno v Mariboru 10, v rudnik Trbovlje 10, Hrastnik 15, Zagorje 5, Mežica 5; v aprilu bomo poslali v železarno Jesenice 5, Tezno pri Mariboru 10, Hrastnik 10. — Skupno bomo v teh treh mesecih poslali v industrijo 140 mladincev.

13. Tekom letošnjega leta bo mladinska organizacija gradila Novi Beograd in avtostrado Beograd-Zagreb. Ker letos mladina iz produkcije ne bo sodelovala na delovnih akcijah, bo glavno število brigadirjev dala kmečka mladina. Iz našega okraja bo šlo na delovne akcije 350 kmečkih mladincev in mladink. Zato je treba že takoj začeti pobirati prijave za delovne akcije in jih takoj pošiljati na OK LMS v Ptuj.

14. Nujno potrebno je, da mladinska organizacija posveti vso pažnjo vzgoji naših pionirjev. Zato naj vsak šolski okoliš izbere dva najboljša mladince za tečaj pionirskih voditeljev, ki se prične 21. februarja v Ptuj.

Z izvrševanjem prednjih sklepov bo dosežen znaten napredek v prisvajanju bogatih mladinskih izkušenj s strani mladine našega kmečkega podeželja.

Frankovce in Pušence, Dobravo, Litmerk in Veliko Nedeljo pa tov. Debeljakova in Arkova. Tov. Sonaja bo vzdrževala povezavo z ženami iz Hardeka. To povezavo bomo ustvarjale in vzdrževale potom mesečnih sestankov in razprav o aktualnih vprašanjih.

Na tej seji smo med drugim tudi sklenile, da bomo 8. marec t. l. proslavile s programom in našudrirano enodejanko. Prednjih obvez nam ni bilo težko sprejeti ob zavesti, da se vse naše članice zavedajo važnosti vseh vprašanj, katera smo zajele v svojih obvezah, da so to velike in pošteno stvari, ki pristojajo

ženam socialistične države, zato se ne bojimo voditi članice naše organizacije za temi visokimi cilji ter z njimi sodelovati s svojim vzgledom. Svoj materinski čut, moč naše razsodnosti in požrtvovalnosti rade zalagamo za delo, ki je vredno žrtve tistih žen naših narodov in krajev, ki so prezirale smrt, zaostalost in ponižanje ter visoko dvigale zastavo borbe, napredka in pravice delavk, kmečkih žen in intelektualk

ŠIRITE TISK OF

Sovražniki socialistične družbe pred okrož. ljudskim sodiščem v Ptuj

Senat mariborskega okrožnega sodišča je začel v torek, 22. t. m. v Ptuj v »Titovem domu« razpravo proti članom zločinske bande iz Gerečje vasi in okolice, ki jih je obtožil javni tožilec mariborskega okrožja zaradi zločinov v ptujskem okraju v času med koncem 1945 do začetka 1949.

Dvorana »Titovega doma« je bila nabito polna. Ljudje iz podeželja in mesta so z zanimanjem poslušali po vseh zvočnikih v mestu prenašani potek razprave.

Odkritje zločinske bande, prekinitve njenega delovanja in pravično kaznovanje njenih članov je našemu ljudstvu ponovni dokaz, kako dosledno odkrivajo organi UDV delovanje sovražnikov socialistične družbe, ki so se izločili iz družbe delovnih ljudi in se postavili v vrsto zločincev, ki jim žrtve minule vojne niso dovolj velike in so jim pridobitve Narodno osvobodilne borbe premalo svete, da bi jih sprejeli in pomagali delovnemu ljudstvu premagovati težave za doseg lepšega in boljšega življenja narodov in držav socializma.

Izvor zločincev in njihovih pomočnikov, ki so se znašli pred sodiščem

Iz Gerečje vasi:

Obt. Koren Ivan, sin Alojza in Antonije, roj. Turnšek, 25. III. 1923 v Gerečji vasi, kmečki sin, sedaj v begstvu, samec, brez premoženja, slovenske narodnosti, državljani FLRJ, je dovršil osnovno šolo, služil nemško vojsko in v JA.

Obt. Turk Franc, sin Ivana in Helenke, roj. 8. II. 1921 v Gerečji vasi, železostregar, poročen, oče enega otroka, brez premoženja, služil v nemški vojski in v JA.

Obt. Tomanič Franc, sin Antonia in Marije, roj. 27. III. 1882, poročen, oče sedmih otrok, posestnik 6 ha zemlje, hiše in gospod. poslopja.

Obt. Tomanič Angela, hči Franca in Marije, roj. 10. XI. 1922, kmečka delavka, samska, brez premoženja.

Obt. Tomanič Neža, hči Franca in Marije, roj. 16. I. 1921, poljska delavka, samska, brez premoženja.

Obt. Kajzersberger Ivan, sin Jurija in Kunigunde, roj. 28. VIII. 1896, pos., poročen, oče štirih otrok, posestnik 8 ha zemlje, hišo in gospod. poslopje, gospod. orodje in stroje ter živino v skupni vrednosti 200.000 din.

Obt. Burjan Roza, hči Jurija in Neže, roj. 21. VIII. 1894, gospod., pot., mati petih otrok, posestnik 7 ha zemlje s hišo in gospod. poslopjem ter premičnine.

Obt. Pečnik Franc, sin Mihaela in Jere, roj. 28. II. 1929, strojni ključavničar, samski, ni služil vojske.

Obt. Požgan Alojzij, sin Alojza in Ane, roj. 30. maja 1928, mizarški pomočnik, samski, služil v JA.

Obt. Turnšek Janez, sin Stefana in Neže, roj. 19. XII. 1921, pos., poročen, oče dveh otrok, posestnik 8 ha zemlje, hišo in gospod. poslopje ter živino, služil v jugosl. predaprilski vojski in v JA.

Obt. Koren Marija, hči Alojza in Antonije, roj. dne 9. I. 1926, kmečka delavka, samska, brez premoženja.

Iz Slovenje vasi:

Obt. Ules Milan, sin Antona in Barbare, roj. 24. VII. 1924 v Gor. Radgoni, poljski delavec, samski, brez premoženja, služil v JA do sept. 1945.

Obt. Jerenko Martin, sin Franca in Jere, roj. 23. X. 1909, pos., pot., oče treh otrok, posestnik 13 ha zemlje s hišo in gospod. poslopjem, živino ter premičnine, služil v bivši jugoslov. vojski.

Iz Hajdine:

Obt. Planinšek Franc, sin Mateja in Terezije Kozderc, roj. 1. IV. 1887 pri Sv. Lovrencu, duhovnik, samski, brez premoženja, dovršil osnovno šolo, gimnazijo in teološko fakulteto.

Obt. Skuhala Vekoslav, sin Franca in Ursule Šegula, roj. 21. VI. 1895 pri Veliki Nedelji, duhovnik-župnik, samski, posestnik premičnine, dovršil osn. šolo, gimn. in teol. fakulteto, služil v avstr.-ogrski vojski, predkaznovan.

Iz Zlatoličja:

Obt. Toplak Ludvik, sin Janeza in Marije, roj. 8. VIII. 1924, poljski del., samski, brez premoženja, služil 17 mes. v nemški vojski in v JA 21 dni.

Iz Lovrenca na Dr. p.:

Obt. Osenjak Neža, hči Antona in Marije, roj. 23. XII. 1926 v Dražencih, knjigovodkinja v Kmet. zadrugi, samska, brez premoženja.

Vsi so slovenske narodnosti, jugosl. državljani in so prišli pred sodišče iz pripora.

Vojaški dezertjerji, organizatorji in člani oborožene tolpe so nasledovali protiljudske cilje

Koren Ivan je v oktobru 1945 dezertiral iz JA. Februarja 1946 je po aretaciji skupno z ubitimi banditi Tomaničem in Burjanom ter Pečnikom z brzo-strelko zahteval umoriti dva borca KNOJ-a Turnška Ivana in Peluca Franca ter jima odvzeti orožje. Skupno z

Javni tožilec je prečital obtožnico

Iz obtožnic, ki jo je prečital javni tožilec, je bila razvidna vrsta zločinov. Obtoženi Koren Ivan in ubiti banditi Tomanič Martin, Burjan Franc ter Pečnik Ivan so koncem leta 1945, z orožjem pobegnili iz JA in nato v februarju 1946 zahtevali ubiti dva borca KNOJ-a, ki sta jih aretirala in vodila proti Strnišču. Prešli so nato v ilegalo in se povezali v bando z namenom, da vzpostavijo zvezo s tolpami, ki sta jih organizirala po navodilu NKKJ bandit Skamljč v Slov. gor. in bandit Senčar v Ptuj. Po zajetju oziroma razbitju navedenih tolp so izgubili stike z inozemstvom in svojo bando uredili v roparsko tolpo. Od leta 1946 do začetka 1949 je bila izvršena vrsta težkih razbojništev. Kmetijska zadruga v Selah je bila trikrat izropana. Izropani sta bili tudi kmetijski zadrugi v Mihovcih in Trnčah. Poleg umora dveh KNOJ-ovcev 1946 je izvršila ta tolpa roparski napad na patrolo NM v Podložah. Pri tem je bil ubit miličnik Berdon, miličnik Jamnik pa teško ranjen. Pod krinko miličnikov, oziroma organov finančnega odseka je tolpa izsiljevala in ropala pri številnih kmetih v Mihovcih, Pongercih, Lokih, Dolici in Zg. Velovlaku. Postopoma so se začeli med člane te tolpe uvlačati tudi moralni in materialni pomočniki, med njimi dva duhovnika, kmetje in drugi.

ostalimi se je skrival v bunkerju. Po obsojenju Toplak Katicji je iskal zvezo z banditem Skamljčem in Senčarjem ter v poletju 1946 pobegnil preko meje v Avstrijo.

Ules Milan je v oktobru 1945 pobegnil iz JA in pri tem odnesel s seboj brzo-strelko, ki jo je vzel v skladišču, po aretaciji pobegnil iz zapora in se nato do 7. I. 1949 skrival v bunkerju na svojem domu.

V oktobru 1947 je dobil preko obt. Toplak Ludvika zvezo z banditi Tomaničem, Burjanom in Pečnikom. Z njimi se je pogosto sestajal ter koval načrte za beg v Avstrijo. Sodeloval je v oboroženih pohodih bande. Dne 15. III. 1948 je sodeloval pri oropanju Kmetijske zadruge Sela, od koder so odnesli za 30 tisoč din blaga, dne 21. IV. 1948 pri oropanju Mohorič Ane iz Doliča, kateri so pobrali 4000 din, in še isto noč pri Lahu Ignacu in Kovačič Tereziji v Zg. Velovlaku ter jima odnesli 2600 din. V avgustu 1948 je bil izropan KLO Mihovci, kjer je bilo pobranega blaga v vrednosti 82.710 din.

Turk Franc se je v juniju 1948 preko Tomaničeve in Burjanove družine povezal z banditi Tomaničem, Burjanom in Pečnikom ter se z njimi pogosto sestajal. Junija 1948 je prejel od Tomaniča lovske puške, 13. XII. 1948 pa pištolo ter nato kot aktivni član bande sodeloval pri oboroženih akcijah. Dne 14. XII. 1948 je obvestil Tomaniča, da imata dva delavca na Ptujski gorji orožje. S tem je dal pobudo za prisilen odvoz tega orožja. Se isto noč je vodil ostale bandite na pohod. V Podložah je prišlo do napada na dva člana NM. Miličnik Berdon je bil ubit, Jamnik pa teško ranjen. Oba sta bila oropana. Plen je odnesel Turk.

Tomanič Franc je od junija ali julija 1946 vzdrževal tesne stike s sinom Martinom in ostalimi člani tolpe, jih sprejemal na svojem domu, jim nudil hrano in zatočišče ter izhodišče na roparske pohode. Kot lastnik posestva je dopustil gradnjo bunkerja, kjer se je skrivala tolpa in hranila naropano blago. Vedel je za delovanje tolpe od umora KNOJ-ovcev dalje in za ropanje zadrug. To je odobral. Okoriščal se je tudi z naropanim blagom. Dobil je za svojo uporabo par čevljev, dva para nogavic, nekaj srajc in cigarete.

Tomanič Neža se je v letu 1946 podobno kot oče in sestra povežala z bratom in ostalimi člani tolpe, pomagala kopati bunker, sprejemala člane tolpe, skrbela za njihovo prehrano in varnost. Bila je z banditi dogovorjena glede znakov za sporazumevanje v primeru nevarnosti. Delovanje bande ji je bilo znano in ga je odobraval. Prejemala je del naropane blaga.

Tomanič Angela se je v juniju ali juliju 1946 povežala z banditi. Pomagala je kopati bunker za brata Martina. Vedela je tudi za kopanje centralnega bunkerja v gozdu. Z banditi je imela dogovorjene znake za obveščanje nevarnosti. Skrbela je za prehrano banditov. Bratova pisma je nosila Osenjak Neži. Prenašala je pisma in pakete Osenjak Neže, ki jih je pošiljala njenemu bratu Martinu. Kot članica tolpe je nadalje vedela za roparske pohode in jih odobraval. Od naplenjenega blaga je prejela pet kombinjev, pet parov hlač, bluzo, pet parov nogavic in par čevljev.

Toplak Ludvik se je v septembru 1947 povezal preko Burjan Roze in njenih hčera z banditi Tomaničem, Burjanom in Pečnikom. Od Burjana je prejel pištolo. Ko je izvedel od obt. Jereška, da se Ules skriva doma po naročilu Burjana in na željo Ulesa, je povezal slednjega z banditi. Kot član bande je vedel za njeno delovanje, za umor KNOJ-ovcev in za trikratno oropanje Kmetijske zadruge v Selah. To delovanje je odobral. Pogosto se je shajal s člani tolpe, razpravjal z njimi o možnosti prehoda meje in jih obveščal o obmejnih prilikah. Stalno zvezo je vzdrževal z Ulesom. Tega bi moral obvestiti za slučaj skupnega bega v Avstrijo. Prav tako se je razgovarjal z banditi o nalogah tolpe v zvezi s po njih za-mišljenem preobratu v FLRJ.

Obt. Osenjak Neža je kot uslužbenka v KZ vzdrževala stike z banditom Tomaničem. Njegova sestra Tomanič Angela ji je prinašala bratova pisma, na katera je po isti poti odgovarjala in mu pošiljala baterije za žepne svetilke, bombone in drugo drobnarijo. V času od 1947 dalje se je večkrat z Tomaničem sestajala, ga opozarjala, naj se pazi, ker mu preti nevarnost. Od njega je izvedela o delovanju bande.

Požgan Alojz se je v letu 1947 srečal z banditom Pečnikom, katerega je pozval, naj pride na sestanek. Na tem se je nato razgovarjal s Tomaničem in Burjanom. Za tem se je ponovno sestel s Pečnikom na njegovem domu oz. v bunkerju. Tu je srečal tudi ostala bandita. Vedel je, da so oboroženi in da nameravajo v Avstrijo. O skrivanju banditov in o njegovih bunkerjih je pripovedoval Koren Mariji.

Turnšek Janez se je ob demobilizaciji iz JA 1945. leta pridržal puško v nameri, da bi imel svoje orožje. Vedel je, da se banditi skrivajo. Od Franca Turka je takoj po dejanju zvedel o akciji na Ptujski gorji in o napadu na patrolo NM, pri katerem je bil ubit miličnik Berdon, Jamnik pa ranjen.

Jerenko Martin se je v jeseni leta 1946 srečal z banditom Ules Mihaelom, ki se je skrival in je o tem obvestil obt. Toplaka, kakor je ta povezal Ulesa s tolpo. Sestel se je vsaj 30krat s obt. Milanom Ulesom, za katerega je vedel, da je oborožen. Od njega je tudi izvedel, da se ostali banditi skrivajo doma in da so izvršili umor KNOJ-ovcev v I. 1946. in umor miličnika Berdona v letu 1948.

Koren Marija je v letu 1946, po umoru KNOJ-ovcev, govorila z bratom Koren Ivanom. Od njega je izvedela za potek dejanja, o tem pripovedovala očetu in materi. Vedela je, kje se brat skriva in končno tudi to, da je odšel v Avstrijo. Istočasno je navežala stike z banditom Tomaničem, ki ga je večkrat srečala in preko njega zvedela, da se skrivata Pečnik in Burjan v bunkerjih, ki sta si jih zgradila ter da sta oba oborožena z brzo-strelkama.

Po prečitaniu obtožnice je javni tožilec obrazložil obseg in karakteristiko kaznivih dejanj in predlagal strogo kaznovanje (obtožencev brez upoštevanja olajšilnih okoliščin).

Iz množice je bil iznešen predlog na strogo kaznovanje morilcev in njihovih pomočnikov, ki je bil potrjen z aplavzom.

Obtoženi so izjavili, da so razumeli obtožnico. O obt. Korenu se je razpravljalo v njegovi odsotnosti.

Za pomoč pri organiziranju in delovanju tolpe so potrebni izobraženi zločinci

Planinšek Franc je zvedel 6. VII. 1947 od Burjanovih sorodnikov, da se banditi Burjan skriva na svojem domu in se je nato s posredovanjem Burjan Roze z njim povezal. S pomočjo Kajzersbergerja in z vednostjo ter odobravanjem župnika Skuhala Vekoslava se je sestel neke noči z banditi Tomaničem, Burjanom in Pečnikom v cerkvi na Hajdini. Po daljšem razgovoru jih je izpovedal in jim dal odvezo z zatrditvijo, da je umor KNOJ-ovcev upravičen, ker ga smatra kot silobran pred komunisti. S tem je pristal na zločinsko delovanje bande in jo moralno podprl za naslednje delo.

V času svojega službovanja kot kaplan je očitno manifestiral svoj sovražni odnos do ljudske oblasti, napovedoval spremembo družbenega reda v FLRJ in kot verski predstavnik izrabljaj svoj vplivni položaj nad verniki. S tem je dal pobudo za protiljudsko delovanje in vršil propagando proti obstoju državnih ureditev v FLRJ.

Kajzersberger Ivan je zvedel jeseni 1947 od Burjanove, da se skriva banditi Burjan na svojem domu. Novembra istega leta je stopil z njim v stik in zvedel tudi za ostale člane tolpe ter za umor KNOJ-ovcev. Na prošnjo Burjanove je posredoval pri kaplanu Planinšku za sestanke z banditi. Uspel je, da je prišlo do sestanka v cerkvi. Bandita Burjana je opozarjal, naj bo previden.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Burjan Roza je zvedela takoj po umoru KNOJ-ovcev, da je pri dejanju udeleženi sin Franc. Sprejela ga je na domu in mu nudila zatočišče in hrano ter dopustila, da si je s pomočjo ostalih banditov, ki so se ves čas pri njih shajali, zgradil bunker. Pri teh delih je pomagala tudi ona izmed njenih hčera. V bunkerju se je sin skrival do zadnjega.

Kako so se obtoženci zagovarjali?

Iz zagovorov obtožencev oziroma njihovega izmikanja točnim odgovorom je dokazano, da se je banda mogla razvijati in obstajati le zaradi tega, ker je imela moralno oporo in pobudo v kaplanu ter župniku na Hajdini, ki sta izrabljala svoj duhovniški položaj in vpliv nad ljudmi v Gerečji vasi.

Mesto odpora in prezira so našli morilci in roparji v njima zaščitnika in pobudnika ter spovednika, ki daje banditom odvezo in obhajilo tudi za umore, staršem in sorodnikom pa tolažbo, da bo konec ljudske oblasti.

Prvi se je zagovarjal Turk Franc.

Pojasnil je dejanja iz obtožnice in dal jasnje zadevne odgovore na vprašanja predsednika senata.

Preds. senata: »S čim Vas je Tomanič prepričal, da je to pravilno, kar počne?«

Obt. Turk: »Tomanič mi je rekel, da bo pri nas preobrat, da pridejo sem Angleži.«

Ko je pojasnil senatu dogodke iz obtožnice, mu je stavil nekoliko vprašanj tudi javni tožilec.

Tožilec: »Pojasnite, kaj Vas je vodilo v banditsko družbo?«

Obt. Turk: »Banditi Tomanič in drugi so mi rekli, da se borijo za krščansko vero proti komunizmu.«

Preds. senata: »Zakaj bi se bilo treba boriti za krščansko vero? Ali Vam je kdo bnil iti v cerkev?«

Obt. Turk: »Tako so mi oni rekli. Govorili so to zato, da bi brisali ljudem oči, v resnici pa so ropali.«

Tožilec: »Kaj Vam je izjavil Tomanič ob priliki, ko je umoril člana NM Berdona?«

Obt. Turk: »Ko smo šli po umoru 14. dec. 1948 domov s Ptujске gore, mi je Tomanič pri Strnišču našipu rekel: Enega greha sem se že spovedal pri kaplanu, sedaj se bom moral spovedati še drugega.«

Na vprašanje preds. senata, če obzaluje, kar je storil, je potrdil, da obzaluje.

Za njim je dal svoj zagovor kaplan Planinšek. Predsednik senata je navedel dejanja iz obtožnice in ga vprašal, kaj ima na to povedati.

Obt. Planinšek: »Zagovor v preiskavi je točen in ga v celoti povzamem. Osebnost sem prišel skupaj pri Burjanovih z banditom Burjanom. Vedel sem, da je bandit. Vsi so vedeli za to bando: vaščani, prijatelji in znanci, pa je nikdo ni prijavil. Meni ni prišlo na misel, da bi jo jaz prijavil.«

Preds. senata: »Kako morete kot duhovnik štiti človeka, ki je moril?«

Obt. Planinšek: »Zavedam se, da nisem storil svoje državljanske dolžnosti.«

Preds. senata: »Kako je prišlo do spovedi v cerkvi?«

Obt. Planinšek: »Julija 1948 sem vprašal Burjanovo mater, če se ji je posrečilo spraviti sina k velikičeni spovedi in obhajilu. Odgovorila mi je, da ne in da bi rada videla, da bi se njen sin spovedal. Rekel sem, da mu bom poskusil pomagati ob Marijinem prazniku Vnebovzeta. 18. avgusta ob 3. uri zjutraj je prišel skupno z dvema banditoma. Sli smo naravnost v spovednico. Vprašal sem jih, če želijo sv. obhajilo. Zeleli so in sem jih obhajal. Po odhodu iz cerkve sem jim želel srečno pot. O umoru KNOJ-ovcev sem že vedel prej, oni pa pri spovedi tega niso povedali.«

Po nekoliko vprašanjih je preds. senata vprašal obt. Planinška, če ima še kaj povedati.

Obt. Planinšek: »Neizkušeni sveta me je zapeljala na pot proti tej oblasti. Lani sredi leta se je moje mnenje spremenilo. Prej sem bil proti ljudski oblasti.«

Tudi javni tožilec mu je stavil razna vprašanja.

Tožilec: »Zakaj ste poklicali bandite k spovedi ponoči?«

Obt. Planinšek: »Saj razumete, da tisti fantje ne bodo prišli po dnevi.«

Tožilec: »Ali sme duhovnik obhajati bandite, ki so izvršili zločine?«

Obt. Planinšek: »Ne sme. Jaz sem jih obhajal, ker mi niso povedali, da so umorili KNOJ-ovce.«

Tožilec: »Zakaj niste prijavili zločincev?«

Obt. Planinšek: »Prijavil jih nisem, ker jih tudi drugi niso prijavili.«

Tožilec: »Ali veste, zakaj ste danes pred ljudskim sodiščem? Ali kot duhovnik ali kot bandit?«

Obt. Planinšek: »Ne kot duhovnik. Kar nisem storil kaznivogo dejanja.«

Tožilec: »Ali je župnik Skuhala vedel za zločine? Kak je njegovi odnos do ljudske oblasti?«

Obt. Planinšek: »Vedel je. On je do ljudske oblasti ravno tak kot sem jaz.«

Ob zaključnem govoru javnega tožila...

Zaključne obrambne govore so imeli...

Okrožno sodišče je izreklo pravično...

Sodba

23. II. popoldne je po ploskanju množice...

Odsotni Koren Ivan na smrtno kazen...

Ules Milan, Turk Franc ter Toplak...

Tomanič Franc na 10 let prisilnega dela...

Tomanič Angela na 20 let prisilnega dela...

Tomanič Neža na 20 let prisilnega dela...

Planinšek Franc na 13 let prisilnega dela...

Odbornice AFŽ na sektorski konferenci pri Vidu

Vid, februarja 1949. Na sektorski konferenci...

Istovčasno so napovedale odbornice AFŽ...

Vsi AFŽ-odbori našega sektorja bodo...

V Grajeni smo začeli z delom

Grajena, februarja 1949. Na svečnico je bil lep sončni dan...

Na ta dan nam je bil obljubljen traktor...

Planski naporji so nespravljivi z nedelovnimi funkcionarji

Rogoznica, febr. 1949. Redne seje našega KLO...

Da se ne bi mogel lanskoletni pojav nedelavnosti...

Primer neagilnega odbornika KLO je bil pri nas...

M. ILJIN

PRIRODA IN LJUDJE

Tu hočem pripovedovati o tem, kako v naši deželi...

PRVA POVEST.

PREOBRAZBA PUSTINJE

O GOZDOVIH BREZ SENCE IN O JEZERIH BREZ VODE

- Alli so kje reke brez ustij, gozdovi brez senc...

Navajeni smo govoriti o pustinjah z besedami, ki zanikajo...

Kajzersberger Ivan na 10 let prisilnega dela...

Burjan Roza na 15 let prisilnega dela...

Skuhala Vekoslav na 6 let prisilnega dela...

Pečnik Franc na 5 let prisilnega dela...

Požgan Alojz na 5 let prisilnega dela...

Osenjak Neža na 8 let prisilnega dela...

Turnšek Janez na 5 let 6 mesecev prisilnega dela...

Jerenko Martin na 5 let prisilnega dela...

Koren Marija na 7 let prisilnega dela...

Po objavi sodb je prisotna množica s ploskanjem...

S to sodb je naše delovno ljudstvo ponovno dokazalo vsem...

Izvedli akademijo za 8. marec s programom pri Vidu.

Od svojih mater in starih ljudi smo se navadile praznovati spomin na žene iz davne verske zgodovine...

Ptuj bo dobil obličje razgibanega mesta

Ptuj, febr. 1949. Na zasedanju MLO v Ptujju...

Glede obrtnih delavnic je bil sprejet sklep, da bodo dvignile kvaliteto izdelkov...

Podjetje za upravo zgradb občajudske imovine...

Obramba domovine je naša najvišja dolžnost

Gorišnica, febr. 1949. Obvezniki predvojaške vzgoje...

S prvim nastopom smo predočili prisotnim lik mladine...

Naši predstavi so prisostvovali tudi zastopniki JA...

V Podgorcih si želimo večje izobraženosti

Podgorci, februarja 1949. Da ne bomo zaostajali...

Predavanja imamo v središčih in petkih od 14 ure dalje...

Na tečaju se seznanjamo z razvojem družbenih sprememb...

Gruntarji naj se vozijo na kolesjih

Marjeta na Dr. p., febr. 1949.

Na avtobusni postaji v Staršah se nas zbere zlasti ob središčih...

Iz Ptujja pripelje redno že močno napolnjen avtobus...

organizacij in uvidevnosti stanovalcev se bo posrečilo...

Na Panorami bo dovršena kupola vodnemu rezervuarju...

Zgrajen bo tudi most čez Studenčnico. Pri tem delu...

Mestni gostinski obrati bodo morali obračunati...

obramnem kot v prosvetnem pogledu. Ker smo spoznali...

Vemo, da so nekateri centri predvojaške vzgoje...

Pozivamo mladince-obveznike ostalih predvojaških...

Naša sveta dolžnost je, da čuvamo pridobitve...

Na tečaju spoznavamo, da je neizobraženost...

Ob podpori ljudske oblasti bo postopoma prehajal...

Nehote ti je žal ljudi, ki so ostali na postaji...

Sprevodnica vpije na vratih: »Samo za tiste, ki imajo...

Nekje je reka za kratek čas poplavila saksaulov gozd...

Pustinja je preobrazila rastline, spreminila pa je...

Na svetu so pustinska jezera, v katerih živijo...

In kaže, ki plavajo v pesku kakor ribe v vodi?

Na prvi pogled vidiš, da je pustinjska žival Pustinja...

In kaže, ki plavajo v pesku kakor ribe v vodi?

Na prvi pogled vidiš, da je pustinjska žival Pustinja...

In kaže, ki plavajo v pesku kakor ribe v vodi?

Na prvi pogled vidiš, da je pustinjska žival Pustinja...

In kaže, ki plavajo v pesku kakor ribe v vodi?

da se bodo lahko uveljavili z dobro potrebo in finančno...

Peči v mestnih pekarnah bodo modernizirane...

Mestna ekonomija bo morala uveljaviti svojo nalogo...

Zasedanja se je zavleklo v pozne ure. Razvojna pot...

Ni med nami v gneči. Stoji ob šoferju. Dobro se ji zdi...

Drugače je ljudem, ki ostanejo še kak trenutek...

Razočarani se vračajo na svoje domove. Vsa družina...

Plansko bomo urejali naše vasi

Cvetkovci, febr. 1949. Na področju komunalnega...

Na januarskem zboru volivcev smo sprejeli sklep...

Prevoze bomo izvršili s svojo vprego, za pomožna dela...

Pri razdelitvi obvez bomo upoštevali obseg interesov...

Zakon o ljudskih odborih nam daje dovolj možnosti...

Zakon o ljudskih odborih nam daje dovolj možnosti...

Zakon o ljudskih odborih nam daje dovolj možnosti...

varuje pred sovražniki. V pustinjah je malo vode...

V prirodi je vse med seboj odvisno kakor v matematični...

V pustinjah je malo vode in zato je vsa priroda...

Poleti, ko v pustinjah reke usahnejo, ko postane voda...

Ali niso nomadi podobni beguncem? Zibaje se...

Težavno je tak način življenja! Tako živeti ni lahko.

Ce hočemo izpremeniti to življenje, moramo dogmati...

Ce spremenimo ta pogoj in damo pustinjski vodo...

Zaščita drevesnih nasadov pred škodljivci

Janeževci, febr. 1949. Naš odbor za škropljenje sadnega drevja je imel ta mesec sejo, na kateri so bile temeljito predskutirane organizacijske priprave za škropljenje in izvršeno razdelitev dela.

Upravljanje z motorno škroplilnico, ki nam jo je dal na razpolago OLO v Ptuj, smo poverili Janezu Gregorcu. Vodstvo škroplilne skupine je prevzel Ignac Steger, oba iz Placarja. Zavezala sta se, da bosta naloge škropljenja na področju našega KLO 100 odst. izvršila.

Za rajon Drstelja pa so prevzeli skrb in izvršitev škropljenja tov. Janez Toplak, Jože Caf, Anton Bezjak, Alojz Polanec in Franc Mohorič iz Drstelje.

Sadje in zelenjavo je 1948 odkupovalo Odpremo podjetje OZKZ v Ptuj

Ptuj, febr. 1949. Na »Odpremnem podjetju OZKZ v Ptuj« smo imeli glede odkupa sadja in zelenjave obsežne naloge. Prijeli smo resno za delo na vseh odkupnih področjih in nam je končno uspelo prekoračiti plan za 10%.

Pri izvajanju nalog smo imeli velike težave z organizacijo prevoza, vendar nam je uspelo, da smo prevzemali v sadnem slovenjgoriškem predelu sveže sadje ter zelenjavo od raznih kmetijskih združenj v okraju.

Skozi ves čas sezone so morali delavci in delavke ostajati pri svojem delu od jutra do večera. Nakladanja in razkladanja v naših skladiščih in na postaji so se vrstila druga za drugim. Izdelali smo okoli 300.000 zabojev ter s tem pospešili odpremo sadja v inozemstvo in na domači trg.

Odpremi smo skupno 400 vagonov jabolč, ki jih je bilo potrebno predhodno sortirati in spraviti v zaboje, da so neoposredovana prišla na cilj. Od kmetijskih združenj smo odkupili nad 75 vagonov zelenjave in krompirja. Komaj meseca decembra 1948 smo končali svoje delo.

Naše storitve v primeri z naporom delavcev v industriji in rudnikih niso velike, vendar predstavljamo most, preko katerega so prihajali proizvodi našega kmetijstva med potrošnike, delavce v mestih, kar je ustvarjalo praktično povezovalno interesov in življenja delavcev s kmeti.

Skupinovodja, motorist in delavec pri motoriki ostanejo stalni tudi za Zg. Velovlak.

Splošno nadzorstvo in skrb za cepljenje sadnega drevja je bilo poverjeno tov. Janezu Kurbusu iz Janežev.

Med tem ko je sadjarstvo predstavljalo v Slov. gor. enega izmed glavnih virov dohodkov, je širjenje sadnih bolezni povzročalo našim ljudem velike skrbi. Pomoč ljudske oblasti in razumevanje možnosti našega boljšega življenja sta nam najboljša garancija, da bomo odpravili tudi to nevarnost in v jeseni nudili našim in inozemskim delavcem prvovrstno slovenjgoriško sadje.

vezavo interesov in življenja delavcev s kmeti.

V letošnjem letu bomo porabili vse lanskoletne izkušnje ter si bomo prizadevali povezovalno delovnih ljudi povečati s čim boljše in čim hitreje odpremo pridelkov.

Del nagrade so odstopili za zgraditev združnega doma

Stoperce, febr. 1949. Kot večina kmetijskih združenj, je tudi naša kmetijska zadruga z odkupom in prodajo kmetijskih pridelkov imela v letu 1948. nekaj dobičkov.

Upravni in nadzorni odbor sta se seji v tem mesecu razpravljala o pomoči in zalaganju poedinih članov pri lanskoletnih odkupnih akcijah in se zedinila o nagradi poslovodjeve žene Cecilije Ogrizek in predsednika Janeza Jusa s po 1000 din, Vida, Jožefa in Maksa Jerič s po 500 din ter poslovodje Ogrizka s 500 din. Janez Jus, Drofenik in Ivan Ogrizek bodo pri izplačilu nagrad odstopili Upravi za gradnjo združnega doma skupno 900 din.

Na občnem zboru bomo člani združenja pregledali uspehe našega dela v lanskem letu ter se temeljito pripravili za letošnje odkupne naloge.

Do noči se niso mogli odločiti

Nova vasp. Marku, febr. 1949. Izvajanje popisa živine smo mali in srednji posestniki sprejeli kot nujen ukrep; nismo bili nejevoljni niti ob popisu, še manj pa nas je presenetilo, ko smo zvedeli za kontrolo popisa. Točno vemo, koliko živine vzdržujemo za svojo potrebo in tega nam ne vzame oblast ob odkupnih potrebah, še manj pa ob popisu.

Drugače gledajo na stvari popisa nekateri naši večji kmetje. Bojijo se popisa, še bolj pa kontrole. Ko so zvedeli v Bukovcih, Stojncih in Novj vas, da okrajna popisna komisija kontrolira popisne podatke, so ponosno klicali tajnika KLO, da je dopolnil podatke. Tako je Kekec Jurij iz Nove vasi 37 pri Marku ponosno prijavil naknadno še 4 svinje. Premislil si je tudi Janez Golob iz Nove vasi 38 pri Marku. Ne bi se rad zagovarjal zaradi utaje 5 svinj, zato jih je prijavil. Njegova mati je imela prav, da ga je ostela zaradi nepravilno navedenih podatkov. Ni ji do tega, da bi se zagovarjala namesto sina. Tako morajo imeti organi oblasti na vasi z gotovim številom ljudi opravka. Mali in srednji kmetje pač ne moremo dopustiti, da bi v našem planskem gospodarstvu povzročali zmedo ljudje, ki so sicer vedno trdili, da so ljubitelji reda.

Socialistična družina ne trpi zanemarjenja družine

Mali Okič, febr. 1949. Pri naših skromnih družinah je prihajalo večkrat do prepira, ker je bil pri hiši nezakonski otrok. Matere smo odhajale z doma, da smo pomagale starem vzdrževati otroke. Nezakonski očetje pa so živeli brezskrbno in se izmikavali obvezam. Pota na sodišče so bila večkrat brezuspešna. Otroci so dorasli in šli za svojim kruhom.

Socialistična družba daje vsakomur možnost dela, zaslužka in izpolnjevanja osnovnih družinskih obvez. Za ljudi pa, ki ne vidijo teh velikih pridobitev, ima vzgojne metode.

Hrenko Martin iz Maribora, Lovska ul. št. 12, bo tekem štirih mesecev na poboljševalnem delu spoznal, da imajo okrajna sodišča možnost tudi s kaznimi vplivati na izpolnjevanje očetovskih obvez. Okrajno sodišče v Ptuj je za januarja t. l. obsodilo na zgoraj omenjeno kazen, ker ni hotel skrbeti za nedoletnega Topolovec Franca iz Malega Okiča in plačevati mesečno 300 din hranarine. Svoje zanemarjanje otroka je hotel opravičiti z izgovorom, da mati ne vzgaja pravilno otroka.

Zene iz Hlazo se zavedamo, da smo ob najtežjih prilikah vzgojile svoje otroke v dobre in pošteno delavce, ko so nam pomagali pri njihovi preskrbi očetje, če pa smo jih vzgajale same, so zrasti v dobre ljudi, ker so poznali naše trpljenje.

Vaši dopisi v »Naše delo« prikazujejo najmanj 20.000 bralcev uspehe, težave in slabosti dela v našem okraju. — Pomagajte z objektivnimi dopisi širiti svoje izkušnje v borbi za petletni plan!

Med pionirji odkrivamo talente

Ptuj, febr. 1949. V nedeljo, 13. febr. smo imeli pionirji kulturno-prosvetnih skupin Ptujškega in Dravskega polja v ptujskem gledališču svojo celodnevno prireditev.

Dopolodne nam je ptujski podmladek dram. pionirske skupine pokazal svoje znanje. Odigral je »Posebno nalogo«, ki nas je zelo navdušila. Dopadel se nam je prost in samozavesten nastop igralcev-pionirjev.

Popoldne je bil nastop raznih skupin z recitacijami, folklornimi slikami in glasbo.

Mala Bosanka iz Hajdine je recitirala Prešernovo »Lepo Vido«. Vsi smo jo občudovali, kako se je v dveh letih privadila slovenščini. Ko je prišla na Hajdino, ni znala niti besedice slovenskega jezika. Komaj pet let stara Rozika nam je odigrala na harmoniko venček narodnih pesmi. Občudovali smo jo in ji dali vse priznanje. Prešernovega »Povodnega moža« je krasno recitirala pionirka iz Hajdine, ki je imela lep nastop in je recitirala z občutkom. Pionirke iz Markovc so nam obnovile spomin na grozote iz fašističnih taborišč. S »Pismom materi iz groba« nas je pionir iz Gorisnice »ganil do solz. V partizanskem delu revije smo pionirji dokazali, da si znamo zamisliti grozote fašističnega nasilja in ljubezen naših borcev za svobodo.

Podmladek pionirjev iz Hajdine nam je s svojim »Petrom« prikazal težave lenih in neresnih otrok, ki mislijo živeti kar tja v en dan.

Folklorne skupine iz Cirkovc, Ptuja in gimnazije so zaplesale Titovo kolo, narodna kola in ples iz bratskih republik. Najmlajši zbor harmonikarjev nam je odigral prve pesmice, starejši harmonikarji pa venček narodnih in partizanskih pesmi. »Kazačok« markovskih pionirjev si je zaslužil naše izraženo priznanje. Pionirke s Hajdine so nas navdušile z baletno točko, plesna skupina iz Središča pa ob zaključku prireditev z narodnimi plesi. Ptujске pionirke so nam za zaključek zaigrale na klavirju, pionir pa na violini ob spremljavi klavirja.

Tako smo ob svojem pionirskem dnevu spoznali skrite talente svojih sotočarjev in tovarišic, ki se razvijajo. Se se bomo videli v marcu ob petju najboljših pevskih zborov in v aprilu pri predstavah dramskih skupin. Pripravili se bomo, da bodo naši dnevi prazniki najmlajših Titovih ljudi.

Mladinci predvojaške vzgoje iz Marjete so igrali pri Vel. Nedelji »Rokovnjače«

V nedeljo, 20. februarja 1949, so gostovali mladinci predvojaške vzgoje iz Majšperka na našem odru z ljudsko igro »Rokovnjača«. Podali so igro res življenjsko. Igrali so naravno in skoraj nismo mogli verjeti, da je večina od njih prvič nastopala »na deskah, ki pomenijo svet«. Igro je režiral šolski inštruktor Stane Stanič.

Gledalci, ki jih je bila polna dvorana, so se prepričali, kako se lahko mladinci poleg svoje strok in predvojaške izobrazbe pripravljajo na življenje tudi s kulturno-prosvetnim udejstvovanjem. Le tako naprej, mladi Marjetčani!

Na občnem zboru sindik. podr. IV. sekcije Ptuj

Ptuj, febr. 1949.

Člani in funkcionarji sindik. podružnice IV. sekcije Ptuj smo imeli koncem januarja t. l. občni zbor. Povabili smo nanj zastopnika OSS in KOZ ter šefa sekcije; prišli so tov. Frangež, Koren in Premk.

Po uvodnih formalnostih in pozdravnih nagovorih je dal predsednik naše podružnice poročilo o delu v 1948. letu. Pri udarniškem in prostovoljnem delu na združnih domovih v Rogoznici, Grajani, Podlehniku, Litmerku, Križevcih, Gravi, Veliki Nedelji, Zerovcih in Ivajnkovcih smo opravili 7664 delovnih ur. Naši člani so si priborili delovne znake, nagrade in stavljenja sta bila dva predloga za odlikovanje. Poleg tega pa smo zgradili sindik. dom.

Stanje članstva se giblje med 164 in 181; na novo jih je pristopilo 18. Nekaj jih je premeščenih drugam. Zadnje stanje izkazuje 173 članov.

V letu 1948. je bil ustanovljen dramski krožek, ki je že štirikrat nastopil. Osnovan je rdeči kotiček, v katerem se delo živahno razvija. Na občnem zboru je bila posebno poudarjena potreba za čim večjim izobraževanjem našega članstva, da bo sledilo vsemu dogajanju doma in v svetu ter tako tudi laže premagovalo življenjske težave.

Med drugim so bile prikazane težave s preskrbo, ki pa se zboljšuje. Pred kratkim je bila ustanovljena čevljarska delavnica, ki je nameščena v stavbi našega sindikalnega doma in že obratuje.

Po izbranih poročilih posameznih referentov sta zastopnika OSS in KOZ pohvalila naše delo, obenem pa izrekla priznanje naši upravi in šefu sekcije, tov. Premku, ki sta nudila podružnici vso možno pomoč.

Volitev novega odbora je dala sledeče rezultate: V upravni odbor so bili izvoljeni tov.: Vauda Franc, Ah-

čin Franc, Bezjak Francka, Debenjak Vlado, Gorjup Ana, Horvat Ivan, Hrga Vida, Lajnsčak Ignac in Martinc Anton. Nadzorni odbor sestavljajo tov. Premk Alojz, Maroh August, Serdinšek Ludvik. II. kongresa železničarjev v Zagrebu se bo udeležil kot naš delegat tov. Vauda.

Po izvršenih volitvah so člani podružnice skupno z novo izvoljenim odborom sprejeli obvezo, da bodo v letu 1949. s podvojeno silo delali za dosego plana ter kvalitetno opravljanje poverjenih jim del.

Občni zbor je končal z vzklikom: »Naj živi delavski razred, naj živi KP — borec za boljšo bodočnost. Naj živi KPJ, voditeljica delovnega ljudstva s tov. Titom na čelu!«

Naročniki, ki ste še dolžni lanskoletno naročnino, nam to poravnajte takoj, sicer vam bomo s 1. marcem ustavili prejemanje »Našega dela«.

Rudarji Okrajnega rudnika v Podgorcih smo prejeli nagrade za 1948

Vičanci, februarja 1949. Ob začetku letošnjega leta so ptujska okrajna podjetja razdelila nagrade iz sklada vodstva svojim delavcem in nameščencem.

Tudi v našem podjetju »Okrajni premogovniki Podgorci« smo prejeli nagrade po socialističnem načelu: »Vsakomur po njegovih zaslugah!«

Delamo dalje. Naše delo je težko. Nepriznani so rudniški vpadi in rovi, ko na prostem sijajo sonce. Večkrat smo tudi zunaj tiho, drugič pa razpravljamo o podaljšanju rova, izkopavanju, izražanju in prodaji svojih živih karta, tekstilnih nakaznicah in plačah.

Tov. Heber Jože, Petek Ferdo in drugi nam radi povedo kaj o svojem življenju. Živijo vsak po svoje. Večkrat tudi pri tej skromnosti pridejo težave. Ostanje doma dan za dnem, pomagajo ženam ali pa gredo na protuslogno kmetom za njive, oranje, voznje, listje... Zopet se vrnejo k nam na delo zaskrbljeni, včasih nevoljni. »Nisem kmet in ne delavec« se jezi včasih eden ali drugi in dela, ne da bi se pri tem zavedal, kako hitro minevajo ure in dnevi.

Drugi nimajo ne njev ne krav, koln in tudi ne vračajo uslug za oranje. Orjejo sami v svojem rudniku. V njem puščajto svoje moči. Pri nakopnem, izvoženem in prodanem premogu pa je toplota našim tovarišem v tovarnah in pisarnah. Gospodinjke kuhajo in pečejo za svoje družine. V toplih solah sedi nešteto naših sinov in hčera, ki se pripravljajo na pametno in srečno življenje. Na vlakih potuje na toplem mlado in staro. Povsod potrebujejo premog. Kapljice in kapljice znova nam stečejo s čela in hrba.

Naš upravnik je videl, da smo požrtovalno delali in se pri tem nismo naslanjali na nekaj vrst koruze ali krompirja, kravo in ostalo, temveč na dohodke od svojega dela. To so videli ljudje iz našega podjetja in so nas predložili za nagrade.

Novo moč nam daje to priznanje, denar pa smo porabili za potrebe svojih skromnih družin.

Tudi pionirji znajo šahirati!

V nedeljo, 13. febr. 1949 so v Ptuj tri grupe pionirjev merile svoje znanje v šahu. V prvi grupi so bili zajeti pionirji, ki šahirajo že nad dve leti, v drugi igralci z izkušnjami enega leta in v tretji začetniki po novoletni letki.

Turnir najmlajših so z zanimanjem spremljali tudi odrasli ter občudovali njihovo resnost in poglobljenost v igro. Igrali so za pionirsko šahovsko prvenstvo v okraju.

Janku je hotel pomagati mladinec Saša z nasvetom: »Skoči s konjičem«. Janko se je razjezil. Zmešal je figure. »Ne maram, da bi mi kdo pomagal; sam hočem pokazati, kaj znam.« V ponovni igri je Janko zgubil. »Nič zato, Jože zna boljše. S tujim znanjem ne maram dobiti zmage«, je rekel. Volje ni zgubil, igra dalje, da bo enkrat šahist-prvak.

Tudi Franci in Metka sta igrala. Metka šahira že več kot leto dni, Franci pa komaj štiri mesece. Igro je dobil Franci. Premagal je v drugi igri tudi pionirja Mičija, pravega šahovskega mojstra z dvoletno prakso. V tretji igri je bil sam premagan. Kot načelnik oddela pionirjev bo vse svoje pionirje navadil šahirati.

Prvo mesto je zavel Drago Modrič, pionir gimn. v Ptuj, drugo Senčar Peter, pionir gimn. v Ptuj; tretje Masten Franc, pionir iz Središča.

Med najmlajšimi igralci je bil najboljši Vede Franc iz Brega, ki je odigral tri igre in šele četrto zgubil. Sa-hira komaj mesec in pol.

V splošnem so pokazali najmlajši šahisti, ki so pričeli z igranjem šele po novoletni letki, mnogo uspehov.

Med našimi pionirji se udomačuje šahovska igra, ki bo sčasoma postala narodna. Pionirji šahirajo že v vseh oddelih. S prvimi šahovskim turnirjem pa so si naši pionirji pridobili novo pobudo za pionirsko masovno šahovsko igro.

Priprave za tekmovanje igralških družin v našem okraju

Igralske družine so zopet pred tekmovanjem, ki so pokazala poživitev dela in kar je glavno, da se naša dramska dejavnost kvalitetno dviga v ideološkem in umetniškem pogledu.

Letos je OL PS svetoval dramskim družinam, naj naštudirajo Cankarjevo socialno dramo »Kralj na Betajnovi«. Tekmovanje, ki se bo začelo aprila, bo omogočilo točnejšo ocenitev posameznih igralških družin, ker so vse družine postavljene pred enotno, v vseh pogledih kvalitetno delo.

Na tretji reviji SKUD-ov v oktobru preteklega leta v Mariboru se je ocenjevalna komisija posluževala naslednjih meril pri grupiranju igralških skupin:

1. Začetne skupine so tiste, ki dosežejo 50% točk;
 2. Skupine krajevnega merila, ki dosežejo od 50—60% točk;
 3. Skupine medkrajevnega merila (gostovanje v drugih krajih), ki dosežejo 60 do 70% točk;
 4. Skupine okrajnega merila, ki dosežejo 70 do 80% točk. Skupine s to oceno bodo nastopale na okrajnih festivalih ozir. v centru okraja;
 5. Skupine, ki bodo dosegle 80 do 90% točk, bodo lahko nastopale po raznih okrajih v republiki;
 6. Skupine, ki bodo dosegle 90 do 100% točk, lahko nastopajo na povabilo v centralnih gledališčih, ozir. lahko zastopajo republiko v medrepubličkem tekmovanju.
- Najvišje dosegljivo število točk je 70. Točke pa so deljene na ta način: 10 točk za izbor dela (napredno, vzgojno delo). V teh 10 točkah je zapodena tudi idejno pravilna interpretacija.
- 10 točk za interpretacijo tekstov (logično govorenje, izgovorjava in pravilnost jezika),
- 10 točk za ocenitev situacije na odru in za igro s telesom (mimiko in geste),
- 10 točk je za oblikovanje igralških likov (karakterjev) glede na osnovno idejo igrane igre,
- 10 točk za ubranost ansambla (skupna igra),
- 10 točk za pravilno dinamiko (tempo) predstave,
- 10 točk za opremo (sceno, luč, kostume, maske).
- Od 1. do 4. točke je negativna ocena, od 5 do 10 točk pa pozitivna. Podrobnosti o teh ocenjevalnih merilih se nahajajo v 12. števil. »Obzornik« iz leta 1948.

Počastitev 100-letnice Prešernove smrti na Hajdini

V nedeljo, dne 6. februarja t. l. smo priredili hajdinski mladinci in mladinke skupno s pionirji akademijo v počastitev 100 letnice Franceta Prešerna.

V nabitno polni dvorani smo vrstili brez odmora različne točke sporeda: Slavnostni govor, recitacije, petje Prešernovih in partizanskih pesmi, balet, zbor harmonikarjev in igro »Talcia«.

Po predstavi smo slišali pripombe gledalcev, da so nam vse točke dobro uspeli. Bili so zelo zadovoljni. Mnogo pa jih je odšlo, ker niso mogli v nabitno polno dvorano.

Sedaj nam postaja še jasneje, kako je potrebno, da si zgradimo na Hajdini združni dom s prosvetno dvorano.

Mlečna kuhinja v Rodnem vrhu

Rodni vrh, februarja 1949. Za pomoč našim slabotnim in oddaljenim sošolcem je organiziral koordinacijski odbor RK s 1. februarjem t. l. v šoli mlečno kuhinjo. Posodo je preskrbel OLO v Ptuj, kuhanje pa opravljamo pionirke. Doselej so se najbolj izkazale Golc Marica, Toplak Tinca, Kolar Marija, in druge dežurne pionirke. Za kuhanje dobivamo mleko v prahu in druge osnovne živilske potrebščine, kruh pa prinašamo otroci z doma.

Otvoritev mlečne kuhinje smo se vsi otroci zelo razveselili. Mnogi imamo danes v šoli in nam je toplo mleko s kruhom močno okrepilo. Premraženost s

poti in utrujenost nista več naš redni pojav.

Nad tem so z nami vred zelo navdušene naše mamicе. Hvaležne so organizaciji RK za pomoč nam šolarjem, ki bi radi dosti znali in zraven tega ostali močni in zdravi.

OBVESTILA

Narodna banka v Ptuj razpošilja Obveznice ljudskega posojila Krajevnim ljudskim odborom in vpisnim mestom v razdelitve vpisnikom in vplačnikom posojila, ki so pravočasno izpolnili vpisano obvezo.

Razpošiljanje se vrši po redu, kakor so imeli KLO-ji in vpisna mesta urejen vpisni material in vplačevanje.

Državna založba Slovenije, podružnica Ptuj, obvešča vse poverjenike in naročnike Prešernove knjižnice, da dvignejo do 1. marca t. l. knjige za 1949. — Iste knjige so na razpolago tudi interesantom izven naročil.

Kdor je našel 8. t. m. v Ptuj usnjeno črno rokavico z križastim vžitim vzorcem in pred 2 mesecema zlat uhan z modrim očesom, naj jih izroči upravi našega dela.

Kdor je našel 17. t. m. v Ptuj v parku v usnjenem etujju svezjen ključev za vrata, naj jih takoj izroči upravi »Našega dela« v Ptuj.

Esperantsko društvo v Ptuj bo imelo 25. februarja t. l. ob 18. uri na magistratu svojo letno skupščino.

Simpatizerji mednarodnega jezika Esperanto pridite, da Vas seznanimo s svojim delom za mir, napredek in demokracijo v svetu.